

VECKOBLADET 47

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND UTKOMMER FREDAGAR

Bredgatan 28, 222 21 Lund Telefon: 046/13 82 13
Postgiro: 17 459 - 9. Pren. 30 kr/år

1979 5:e årg.

Fredagen den 21 december

Frestelsen att tala om julen, denna röda högtid, är naturligtvis stor i årets sista ledare och visst kunde vi bedriva självkritik om vår syn på vadret när nu granarna verkligen står snötyngda. I stället tänker vi säga något om det gångna året och uttrycka förhoppningar inför det nya. Vi gör det naturligtvis från Lunds politiska horisont: vi befinner oss visserligen inte så högt över marken, men här är inte så mycket som skymmer, så utsikten blir bra i alla fall. Vi har inte heller glömt att det finns en värld bortom Staffanstorp och Lomma, men idag tänker vi tala om det näraliggande.

Då må det vara oss förlåtet, om vi ännu en gång nämner höstens valresultat. Det är inte att stirra sig blind på parlamentarisk verksamhet när vi gläder oss över att var åttonde människa i Lund stödde oss i höstas. Det betyder ju att så många trots en överväldigande borgerlig hegemoni och årtionden av indoktrinering anser att vi står för en riktig politik.

I senaste numret av Zenit har Gunnar Persson i en valanalys diskuterat bl.a. VPKs framtoning. Den karaktäriseras ena sidan av en arbetarpolitisk och socialismlinje där vi för fram traditionella löntagarkrav, å andra sidan av att VPK förmår ge uttryck för opinioner som finns inom de s.k. mellanskikten, t.ex. vad gäller trafik, miljö, demokrati. Bortsett från att många i mellanskikten befinner sig i samma låginkomstskategori som arbetarklassen och att idestrukturerna ifråga också finns inom arbetarklassen, så är det en användbar uppdelning. En litet djärv tolkning av valet i Lund blir då: i riksdagsvalet fick vi en mätare på stödet för arbetarpolitik och socialism, i kommunalvalet tillkommer så stödet för vår hållning i diverse opinionsfrågor.

Det är närmast skamligt att vi får röster kommunalt från människor som rikspolitiskt röstar borgerligt, hör man sägas. Sådant tal är fördomsfullt och dumt. Inbänd väcks människor till insikt inte genom sina kortsiktiga klassmässiga intressen, utan av idestrukturer. De som i den processen vänder sig till oss bör vi ta emot och hjälpa vidare.

Hur ska det då gå nästa år, för att inte säga nästa årtionde? Politiskt i Sverige beror det på hur socialdemokratin hanterar sin kris.

Samtal med Bahro

Rudolf Bahro, östtysk marxist, känd för sin vänsterkritik av den »reella socialismen» har varit i Lund. Men Bahros lyra har flera strängar och ur mina samtal med honom har jag valt att, så här i folkomröstningstider, delge VBs läsare några av hans tankar kring den ekologiska krisen. Man ska minnas att Bahro inte bara är »öststatskritiker» utan kommunist, som ser sin huvudsakliga uppgift i kampen för socialismen, vare sig denna försiggår i öst eller väst. Detta har den västtyska borgerligheten sannerligen fått erfara. Bahro har inte alls blivit det slagträ mot socialismen som man förväntade sig. Tvärt om! Nu står Bahro på barrikaderna i Förbundsrepubliken och blir av borgerligheten anklagad för att i själva verket vara dubbelagent. - I DDR anklagad för spionage, i BRD för konterspionage - en i sanning obekvämt kämpe!

Just hemkommen till mig gick han fram till bokhyllorna och lät sin vetgiriga blick svepa över bokryggarna. Där fanns uppenbarligen mycket som intresserade honom. Men framför allt uppehöll han sig vid min Gramsci-samling. »Så många Gramsci-böcker du har» sa han, och fördjupade sig i en av böckernas innehållsförteckning. »Du måste förstå» fortsatte han, »att det finns så många böcker jag aldrig haft tillgång till, så mycket jag aldrig fått läsa och så mycket jag nu måste ta igen. Du förstår, i DDR kan man inte få tag i alla dessa böcker.

Ekologikrisens lösning

Bahros intresse för Gramsci är tydligt i Alternativet (nu på svenska) och på Bremens universitet har han fått en professor, där han ska utveckla en »allmän teori om den historiska kompromissen».

Att intresset för den »historiska kompromissen» inte bara är teoretiskt visar Bahros engagemang i den västtyska miljörörelsen, Die Grunen. Denna rörelse är, enligt Bahro, inte klassspecifik, den ekologiska krisen drabbar alla, även om den inte drabbar alla likadant. Här finns tendentiella förutsättningar att skapa en »övergripande konsensus» som omfattar alla förändringsvilliga krafter. För kommunisten Bahro, och alla andra socialistiska krafter, blir den avgörande uppgiften att visa miljörörelsen att lösningen på den eko-

logiska krisen endast kan heta socialism. Men, säger Bahro med pekfinger i luften, det saknas inte bara en socialistisk medvetenhet, den ekologiska rörelsen är inte heller tillräckligt ekologisk!

Den ekologiska krisen är vår tids största fråga, fortsätter man med stort allvar. Det beror framför allt på att krisen slår igenom i både den »reella socialismens» och kapitalismens länder. Vet du, säger han, det är bl.a. det jag försöker visa i min bok, att i DDR och i hela det läger som själv benämner sig socialistiskt, finns samma typ av produktivkrafter som i väst. Samma destruktiva och kristartade förhållande mellan människa och natur präglar bägge systemen. Ska jorden förbli beboelig i framtiden är det nödvändigt att vi likviderar denna typ av produktivkrafter.

Ingen Kilo-ideologi

Framstegstanken måste omdefinieras. Socialismen låter sig inte definieras i rubel eller Mark, den är inte liktydig med så och så många bilar, eller så och så stor tillväxt i stålproduktionen. Socialismen är för sju ton ingen kilo-ideologi! Den materiella konsumtionshetsen i de redan rika i-länderna (öst som väst) måste, om socialismen någonsin ska förverkligas, ge plats åt den subjektiva livsformens kvalitativa utveckling. DDR har, menar Bahro, redan skaffat den nödvändiga materiella grundvalen för socialismen och sett i ett internationellt perspektiv så är ju Västtyskland »oförskämt rikt». Man kan inte längre tolka Marx tes om produktivkrafternas nödvändiga utveckling i termer av den nu härskande konsumtionsjakten i i-länderna, ty i så fall menar Bahro att vi alltid kommer att vara för fattiga för kommunismen.

Som f.d. mycket trogen Konsumkund, hänger det i min tumbur bl.a. ett antal klädhängare från Kooperationen. Bahro har mycket roligt åt dessa. Med sitt karaktäristiska leende kom han in i vardagsrummet och höll upp en av dessa klädhängare med Konsummärket på (Konsummärket är ju också symbolen för oändlighet) och utropade »Vilken framtidsvision, konsumera mera i all oändlighet!»

Mats Beronius

Partiet kan radikaliseras och då får vi stöd i de många frågor där vi ensamma fått tala för socialistiska lösningar. Går partiet åt höger får vi göra oss beredda på en väg av ärliga och besvikna socialdemokrater, som då vänder sig till VPK.

1979 var det år då VPK i Lund blev en erkänd kraft i Lunds politik och den rollen ska vi befästa. Angreppen mot oss kommer säkert att öka i takt med vårt politiska inflytande och inte alla

Två partier

Fp och vpk är ungefär jämstora i Lund, med 9 mandat vardera. Vpk besätter 113 kommunala uppdrag av skilda slag, vilket naturligtvis är mycket. Men fp har 204 uppdrag. Det lönar sej tydligen att tillhöra ett regerande maktblock.

De 113 vpk-uppdragen innehas av sammanlagt 98 personer. Fp:s 204 poster delas av 86 personer. Tror ni skillnaden beror på:

a. att folkpartisterna är i genomsnitt drygt dubbelt så dugliga som kommunisterna?

b. att fp hushållar med sitt folk för att i stället kunna satsa så mycket hårdare på det utomparlamentariska arbetet?

Vårdarbetaren

VPK Lunds vårdarbetargrupp har givit ut nr 4 av Vårdarbetaren, en arbetsplatstidning som kommer att bli en viktig informatör nu när VPK hamnat i landstinget. Om landstingsvalet handlar också den stringenta ledaren.

Vårdarbetaren håller en proletär linje genom att ställa sig på bitrådenas, städerskornas sida. Det märks särskilt i städerskeintervjuren under rubriken »Vi skall finnas - men inte synas», och i den vassa betraktelsen »Hierarki».

Christer Möller står för numrets expressiva omslagsbild. Vårdarbetaren finns att få på partilokalen.

LO-medlemmar

mot kärnkraft

Vid ett möte den 13/12 -79 på Folkets Hus i Lund bildades en ny organisation - Lo medlemmar mot atomkraft. Vid mötet talade Lasse Karlsson från Folkkampanjens riksstyrelse. LO-medlemmar mot atomkraft kommer att organiseras inom folkkampanjen i Lund och kommer att arbeta för att cirklar i energi startas på arbetsplatserna.

Vill du komma i kontakt med LO-medlemmar mot atomkraft så hör av dig till:

Jonas Persson tel 12 02 28
Gunnel Sjöberg tel 11 88 72

Från ljugarbänken

Vi frågade kommunalråden om de hade någon speciell önskan inför nästa år.

Lennart Ryde (m)

Vad lokalsamhället behöver är en omvänd progressiv kommunal-skatt med lägsta skatt upptill, så att säga. Det måste löna sig att tjäna!

Sverker Oredsson (fp)

Jag skulle vilja satsa på ökad utbyggnad av Grand. Närmast då ett folkök för mindre bemedlade fria företagare.

Ingegerd Göransson (s)

Jag önskar att VPK slutar med det där tjetet om o-råd och pensioner. Det gör mig så förbryllad...

Nils Arne Andersson (c)

Jag vill ha en kommunal film-censur, som ett led i kampen mot ungdomsarbetslösheten.

Bürger Rehn (s)

Det är på tiden att vi får ett monument på Märtenstorget över gamla lundabor - det har ju funnits så många till dags dato. Eventuellt skulle jag, mot ett mindre arvode, kunna ställa upp som modell.

Jogga med ordförande Werner

VPK är väl det enda parti i Lund, som inte bara via kommunen ger pengar till idrotten, utan också utövar den. Sedan många år tillbaks har det funnits en vandrarsektion, som bl a organiserat »Vänsterns vårpromenad» och femdygnsvandringen vid påsk. Inom VPK IF ryms också ett volleybollag och två korp-lag i fotboll, som på några år avancerat till div II. I år har det dessutom bildats en cykel- och en maratonsektion.

Denna senare har som första mål att bistå ordförande Werner i hans utlovade Lidingölopp nästa år: Det var ett vallöfte som han avgav i en svag stund. Tre mil gäller sträckan och vi hoppas att han klarar sig bättre än Carter.

Näval, idrott är inte bara politik utan också kommersialism. Här likasom annorstädes härjar modevägarna för att öka varucirkulationen under senkapitalismen. Nu håller tex rullskridskorna på att

ersätta rullbräderna och joggingen är på väg att erövra världen.

Jogging kan man väl dock säga vara, eller åtminstone kunde vara, ett billigt sätt att hålla sig i form. Signaturen »Mjau» tycker ändå att det kan vara befogat med en skämtsam vers:

*Jag är lite mager om bena
se'n jag joggat i parken i natt
har missat en helkväll med Lena
och halvt skrämt ihjäl en katt*

*Jag har tömt mina fickor på stolar
vid köpet av häftiga skor
skavsåren sticker som nålar
får nog låna till hyran av mor*

*När jag duschade sent på natten
hörde hur grannen röt
och Toru, den ljuva skatten,
hastigt förlovningen bröt*

*Och hjärtat det bultar och bankar
Männe jag tar mig en bär?
Jag sitter i missmodets tankar
i väntan på nästa pärs*

Kollektivanslutning ifrågasattes

På fackmötet i sektion 7 (anställda inom sjukvårdsdistriktet) av SKAF fanns det med en viktig punkt, om kollektivanslutningen av fackmedlemmar till SAP. Motionären, Arne Svensk, ville att denna princip skulle tas bort därför att den är odemokratisk. Sektionsstyrelsen yrkade avslag på motionen utan vidare motivering. Man hade istället inbjudit landstingspolitikern Sten Norin (s), och Ove Persson (s) som menade att de inte ville påverka mötet men ansåg att man skulle avvakta SAP-kongressen 1981 och inte »gå händelserna i förväg» genom något beslut. De sa att kollektivanslutningen

var under diskussion inom partiet och att beslut om ev ändring skulle tas på kongressen. Detta lyckades lyckligtvis inte lägga lack på diskussionen på mötet. Många yttrade sig och höll med motionären. Inte ens det faktum att man har möjlighet att reservera sig mot inträde i SAP, vilket ofta kommer bort i informationen räcker, Motionen avslogs dock i omröstningen.

På mötet behandlades också en skrivelse om arbetsbyxor även för kvinnorna inom vården. Stödet för detta krav var stort och det beslöts att stödja skrivelsen och trycka på hos direktionen.

En liten röd ros

vill vi gärna överrätta till SSU-Frihet i Lund som rytit till ordentligt mot partiet i kärnkraftsfrågan.

»Kampen om jobben på 80-talet förutsätter ett nej till kärnkraften» säger man bl a i uttalandet. »Ett kontrollsamhälle byggt av teknokrater på kapitalismens villkor är ett samhälle som ett socialistiskt, demokratiskt parti omöjligt kan ställa sig bakom» heter det vidare och »ett resursbevarande och jämlikt samhälle förutsätter ett socialistisk, demokratiskt planerad ekonomi».

Barfotajournalister

Om Veckobladet skall kunna utvecklas under 1980 så behövs det många nya kamrater som aktivt rapporterar från fältet. Fältet kan i det här sammanhanget betyda en stadsdel, organisation, utskott eller intresseområde. Redaktionen har kommit så långt att den införskaffat ett litet kartotek för ändamålet. Kanske kan du, O läsare, vara med och fylla kartoteket. Det är i så fall den bästa nyårspresent du kan ge oss.

Filosofiska hörnan

Inte för att jag vill undervärdera Marx' teori om merarbetets betydelse för att förklara historiens förlopp, men har han inte väl mycket inriktat sig på produktionsidan?

Visst är kunskapen om merarbetet, klasskampen, varuproduktionen, utsugning och överbyggnadens roll grundläggande för förståelse av nutiden och det förflutna, men vad ligger då bakom allt detta - egentligen?

REPRODUKTIONEN, skulle jag vilja säga, tillfredsställandet av de grundläggande behoven och uppfostran av det nya släktet.

Medan Marx bjöd ut sin bokproduktion på varumarknaden ombesörjde Jenny och den trogna hushållerskan Helene genom sitt merarbete (?) att han ostört kunde fortsätta att nöta mattan i londonhemmet och att den Stores gener kunde leva vidare hos de sex barnen.

Sett i detta perspektiv skulle historien mer handla om kvinnors kulturskapande gärningar och om de stora upptäckterna som gjorts i och omkring hemmet: elden, krukmakeriet, vävning, sykonsten, snickeri, barnavård, hygien, matlagning, konserveringsmetoder, jordens odling etc.

Historien om klasskampen skulle då kompletteras med fråge?

Pedalkraft - ja tack stod det i Veckobladet för en tid sedan. Då frågar jag: vad är petalkraft? J a g tycker att alla skulle ha en träningscykel hemma, och cykla minst en kvart om dagen. Cykeln skall vara kopplad till ett pedalverk. På det viset skulle man få pedalkraft. Alla arbetslösa ungdomar skulle få till jobb att sitta och cykla hela dagarna på pedalverket.

Naturligtvis måste man kunna laga pedalkraften. För det måste väl bli energi när man cyklar? Om jag har rätt slösar vi förskräckligt på energin när vi cyklar. På den vanliga cykeln skulle man kunna sätta fast en behållare, som samlade upp energin. När behållaren blir full cyklar man till pedalverket, där man tömmer den i den stora pedaltanken. Kan detta genomföras? Och är det detta ni menar med pedalkraft?

Nyfiken Linerobo, 11 år.

VPK IF. Inomhusträning lö 22/12 på Lerbäckskolan kl 16-18 (sista chans för julskinkan!)